Prisregleringslag;

SFS 1989:978
Utkom från trycket
den 22 december 1989

utfärdad den 13 december 1989.

Enligt riksdagens beslut[1] föreskrivs följande.

Lagens innehåll

1 § I denna lag finns föreskrifter om
- lagens tillämpningsområde (2 §),
- definitioner m. m. (3–5 §§),
- när lagen skall tillämpas m. m. (6–11 §§),
- hur lagen upphör att tillämpas efter krig eller krigsfara (12 §),
- högstpris (13 §),
- prisstopp (14–18 §§),
- förhandsanmälningsskyldighet (19–21 §§),
- utfästelsepris (22 §),
- prisocker (23 §),
- försäljningsförbud (24 §),
- tvångskartellering (25 §),
- nyetableringsförbud och auktorisationstvång (26 och 27 §§),
- anslag med prisuppgifter m. m. (28 §),
- varustandardisering m. m. (29 §),
- gemensamma bestämmelser om prisreglering (30–33 §§),
- hyresstopp (34–38 §§),
- ansvar m. m. (39–47 §§),
- överklagande m. m. (48 §).

Lagens tillämpningsområde

2 § Denna lag gäller för varor och tjänster, om de tillhandahålls mot ersättning. Lagen gäller också för hyra av bostadslägenheter och lokaler.

Lagen gäller dock inte

1. vad som tillhandahålls mot ersättning i form av taxor och avgifter som regeringen beslutar om,
2. försäljning enligt utsökningsbalken eller konkurslagen (1987:672),
3. förfogande enligt förfogandelagen (1978:262) eller ransoneringslagen (1978:268).

Definitioner m. m.

3 § Med *vara* avses i denna lag lösa saker, gas, elektrisk kraft och vatten.

Vid tillämpningen av lagen likställs med försäljning av en vara

1. upplåtelse av nyttjanderätt till en vara,
2. upplåtelse och överlåtelse av förmögenhetsrättighet av immateriell art,
3. upplåtelse av sådan särskild nyttjanderätt till fast egendom som avses i 7 kap. 3 § jordabalken.

[1] Prop. 1989/90:21, FiU9, rskr. 73.

4 § Med *tjänst* avses i denna lag verksamhet som någon utför självständigt för annans räkning.

Vid tillämpningen av lagen hänförs till tjänst utövande av sådan hotell- och pensionatsrörelse för vilken det fordras tillstånd av en myndighet.

5 § Vad som i denna lag sägs om försäljning av en vara eller utförande av en tjänst skall också tillämpas, när ersättningen skall ges ut i något annat än pengar.

När lagen skall tillämpas m. m.

6 § Om Sverige kommer i krig, skall 13, 14, 19, 22–26, 28, 29 och 34 §§ tillämpas.

7 § Om Sverige är i krigsfara, får regeringen föreskriva att en eller flera av bestämmelserna i 13, 14, 19, 22–26, 28, 29 och 34 §§ skall tillämpas.

8 § Om det av någon annan orsak än krig eller krigsfara finns risk för en allvarlig prisstegring inom landet på en eller flera viktiga varor eller tjänster, får regeringen föreskriva att en eller flera av

1. bestämmelserna i 13, 14, 19, 22–26, 28 och 29 §§ skall tillämpas på varor och tjänster som tillhandahålls i näringsverksamhet,
2. bestämmelserna i 13, 14 och 19 §§ skall tillämpas på avgifter som tas ut i annan verksamhet hos staten än näringsverksamhet,
3. bestämmelserna i 13, 14 och 19 §§ skall tillämpas på avgifter som tas ut i annan verksamhet hos kommunerna än näringsverksamhet enligt föreskrifter i

– lagen (1970: 244) om allmänna vatten- och avloppsanläggningar,
– renhållningslagen (1979: 596),
– lagen (1981: 1354) om allmänna värmesystem,
– räddningstjänstlagen (1986: 1102),
– plan- och bygglagen (1987: 10).

9 § Om det av någon annan orsak än krig eller krigsfara finns risk för en allvarlig stegring av hyrorna inom landet för bostadslägenheter och lokaler, får regeringen föreskriva att 34 § skall tillämpas på hyror för bostadslägenheter och lokaler som tillhandahålls i näringsverksamhet.

10 § Av föreskrifter enligt 7, 8 eller 9 § skall framgå från vilken tidpunkt bestämmelserna skall tillämpas. En föreskrift enligt 8 eller 9 § skall avse en viss tid, högst ett år.

11 § En föreskrift med stöd av 7, 8 eller 9 § skall underställas riksdagen för prövning inom en månad från det att den utfärdades. Om riksmöte inte pågår, skall föreskriften underställas riksdagen inom en månad från början av närmast följande riksmöte.

Föreskriften upphör att gälla, om

– den inte underställs riksdagen inom föreskriven tid, eller
– riksdagen inte godkänner föreskriften inom två månader från det att den underställdes.

12 § Regeringen skall föreskriva att 13, 14, 19, 22–26, 28, 29 och 34 §§ inte längre skall tillämpas, om Sverige upphör att vara i
– krig, eller
– krigsfara som har föranlett föreskrifter enligt 7 §.

Om det finns förutsättningar för det, kan dock regeringen i stället föreskriva att en eller flera av bestämmelserna skall tillämpas med stöd av 8 eller 9 §.

Högstpris

13 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva att ett visst skäligt pris skall gälla som *högstpris* vid försäljning av en viss vara eller utförande av en viss tjänst.

Högstpriset får inte överskridas utan tillstånd. Den som har fastställt högstpriset bestämmer vilken myndighet som prövar frågor om tillstånd.

Prisstopp

Stoppris

14 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva att den som säljer en viss vara eller utför en viss tjänst inte utan tillstånd får överskrida det pris (*stoppris*) som han tillämpade för leverans av varan eller utförande av tjänsten den dag som anges i föreskriften (*prisstoppsdagen*).

Den som har meddelat föreskriften bestämmer vilken myndighet som prövar frågor om tillstånd att överskrida stoppriset.

15 § För den som på prisstoppsdagen inte tillämpade något pris för leverans av varan eller utförande av tjänsten skall som stoppris i stället gälla det pris som var att anse som gängse pris på prisstoppsdagen.

Om varan eller tjänsten inte hade något gängse pris på prisstoppsdagen, skall i stället gälla det pris som den som säljer varan eller utför tjänsten senast tillämpade före prisstoppsdagen.

Stoppris vid avtal med prisjusteringsklausul

16 § Om den som säljer varan eller utför tjänsten före prisstoppsdagen har träffat ett avtal med prisjusteringsklausul, skall stoppriset för honom vara det avtalade grundpriset med det tillägg eller avdrag som enligt avtalet gäller för tiden till och med prisstoppsdagen och som den dagen var allmänt känt.

Sänkning av stoppris

17 § Om stoppris gäller för en viss vara eller tjänst och om priset är högre än vad som kan anses skäligt, får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer föreskriva att priset skall sänkas.

Under samma förutsättningar får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer besluta att en viss person som tillhandahåller varan eller tjänsten, skall sänka priset.

Det fastställda priset får inte överskridas utan tillstånd av den myndighet som regeringen bestämmer.

Prisstoppets längd m. m.

18 § En föreskrift om stoppris skall meddelas att gälla för en viss tid, högst sex månader.

En föreskrift eller ett beslut enligt 17 § gäller under samma tid som stoppriset.

Förhandsanmälningsskyldighet

Utgångspris

19 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva att den som säljer en viss vara eller utför en viss tjänst inte utan tillstånd får höja det pris *(utgångspris)* som han tillämpade för leverans av varan eller utförande av tjänsten den dag som anges i föreskriften *(utgångsdagen)* förrän en viss tid efter det att han har gjort anmälan om prishöjningen och skälen för den.

Tiden får bestämmas till högst en månad.

Den som har meddelat en sådan föreskrift bestämmer

- hos vilken myndighet anmälan skall göras, och
- vilken myndighet som prövar frågor om tillstånd att höja priset trots föreskriften.

20 § För den som på utgångsdagen inte tillämpade något pris för leverans av varan eller utförande av tjänsten skall som utgångspris i stället gälla det pris som han senast tillämpade före utgångsdagen.

Utgångspris vid avtal med prisjusteringsklausul

21 § Om den som säljer varan eller utför tjänsten före utgångsdagen har träffat ett avtal med prisjusteringsklausul, skall utgångspriset för honom vara det avtalade grundpriset med det tillägg eller avdrag som enligt avtalet gäller för tiden till och med utgångsdagen och som den dagen var allmänt känt.

Utfästelsepris

22 § Regeringen får föreskriva att den som gör en viss utfästelse till den myndighet som regeringen bestämmer inte får frångå den utfästelsen utan tillstånd av myndigheten, om utfästelsen avser

- det högsta pris som denne skall tillämpa på en viss vara eller tjänst, eller
- hur försäljningen av en viss vara eller utförandet av en viss tjänst skall ordnas.

Prisocker

23 § Regeringen får föreskriva att den som tillhandahåller en vara eller en tjänst inte får begära eller ta emot en ersättning

- som väsentligt överstiger det gängse priset, eller

som annars är att anse som oskälig med hänsyn till självkostnaden och de grunder i övrigt som allmänt tillämpas vid prissättningen av liknande varor eller tjänster.

Försäljningsförbud

24 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva att en viss vara eller tjänst inte får tillhandahållas, om inte högstpris eller stoppris gäller för varan eller tjänsten.

Ett sådant förbud får också meddelas att gälla endast en viss person som tillhandahåller varan eller tjänsten.

Tvångskartellering

25 § Regeringen får, om det finns synnerliga skäl för det, föreskriva att en viss vara får yrkesmässigt köpas eller säljas eller att en viss tjänst får yrkesmässigt utnyttjas eller utföras endast av den som är medlem i en viss sammanslutning. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får därvid föreskriva de villkor som skall gälla för medlemmarna vid köp eller försäljning av varan eller utnyttjande eller utförande av tjänsten.

Om det inte finns särskilda skäl till något annat, får dock regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer även ge någon som inte är medlem i sammanslutningen tillstånd att köpa eller sälja varan eller att utnyttja eller utföra tjänsten, om denne förbinder sig att följa de villkor som gäller för medlemmarna.

Nyetableringsförbud och auktorisationstvång

26 § Regeringen får, om det finns synnerliga skäl för det, föreskriva att en viss vara får yrkesmässigt köpas eller säljas eller att en viss tjänst får yrkesmässigt utnyttjas eller utföras endast av den som

1. före en viss dag har yrkesmässigt köpt eller sålt varan eller utnyttjat eller utfört tjänsten, eller
2. av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer har fått tillstånd att driva yrkesmässig verksamhet av visst slag.

27 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva de villkor som skall gälla vid köp eller försäljning av varan eller utnyttjande eller utförande av tjänsten enligt 26 §.

Anslag med prisuppgifter m. m.

28 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får beträffande yrkesmässig försäljning av en viss vara meddela

1. föreskrifter om skyldighet att på försäljningsstället ha anslag med prisuppgifter av ett visst slag,
2. föreskrifter om skyldighet att sälja varan efter mått eller vikt eller, där varan säljs förpackad, i förpackningar märkta på ett visst sätt, eller

3. andra liknande föreskrifter som behövs för att motverka oskälig prisstegring eller för att ordna tillförsel, saluhållande eller förbrukning av varan.

Denna paragraf skall tillämpas också på yrkesmässigt utförande av en viss tjänst.

Varustandardisering m. m.

29 § Om det behövs för att en prisreglering skall kunna genomföras, får regeringen föreskriva att en viss vara får yrkesmässigt tillhandahållas endast i ett visst utförande, till en viss mängd, i en viss förpackning eller liknande.

Gemensamma bestämmelser om prisreglering

Kombinationsavtal

30 § Om ett visst pris på en vara eller en tjänst inte får överskridas utan tillstånd, får det inte heller utan tillstånd ställas som villkor för försäljning av varan eller utförande av tjänsten att

1. även en annan vara köps eller en annan tjänst utnyttjas, eller
2. avtal ingås eller förbindelse avges om annat än den vara eller den tjänst som är i fråga.

Frågor om tillstånd prövas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Begränsning och differentiering av en prisreglering m. m.

31 § En föreskrift om högstpris, prisstopp eller förhandsanmälningsskyldighet får avse hela eller en viss del av landet. En sådan föreskrift får också begränsas till att gälla endast ett visst eller vissa säljled.

Ett högstpris får bestämmas olika för skilda delar av landet och för skilda slag av handel.

32 § Föreskrifterna i 13–21 §§ om priset på en vara eller en tjänst tillämpas också på marginaler och andra i priset ingående delar.

Avtal som ingåtts före en prisreglering

33 § En föreskrift om högstpris, prisstopp eller förhandsanmälningsskyldighet gäller även sådana avtal om försäljning av varor eller utförande av tjänster som har ingåtts innan föreskriften trädde i kraft, men där varorna levereras eller tjänsterna utförs efter ikraftträdandet.

Detta gäller dock inte, om

1. betalning har skett eller enligt avtalet skulle ha skett innan föreskriften trädde i kraft, eller
2. varan eller tjänsten enligt avtalet skulle ha levererats eller utförts innan föreskriften trädde i kraft och dröjsmålet beror på den som köper varan eller utnyttjar tjänsten.

Stopphyra

34 § Regeringen får föreskriva att den som hyr ut en bostadslägenhet eller en lokal inte utan tillstånd får ta ut en högre hyra för bostadslägenheten eller lokalen än som tillämpades för denna en viss i föreskriften angiven dag *(stopphyra).*

35 § En föreskrift om stopphyra skall avse hyran för en viss tid, högst sex månader.

36 § Frågor om tillstånd att överskrida stopphyran prövas av den myndighet som regeringen bestämmer.

Hyra som har bestämts före ett hyresstopp

37 § En föreskrift om hyresstopp gäller även om högre hyra för den tid föreskriften avser har bestämts innan föreskriften trädde i kraft.

Begränsning av ett hyresstopp

38 § En föreskrift om hyresstopp får avse hela eller en viss del av landet.

Ansvar m.m.

Straff

39 § Till böter eller fängelse i högst sex månader skall den dömas som uppsåtligen

1. begär eller tar emot ersättning efter ett högre pris än som är medgivet i en föreskrift, ett tillstånd eller ett beslut som avses i 13–17 §§,
2. betalar eller erbjuder sig att betala ett sådant högre pris som avses i 1 för en vara eller en tjänst som han avser att
   - mot ersättning överlåta till någon annan, eller
   - utnyttja i yrkesmässig förvärvsverksamhet,
3. bryter mot en föreskrift, en utfästelse, ett villkor eller ett beslut som avses i 19–27 eller 29 §, eller
4. bryter mot bestämmelserna i 30 §.

Denna paragraf gäller inte om gärningen är belagd med straff i brottsbalken.

40 § Till böter eller fängelse i högst sex månader skall den dömas som uppsåtligen tar ut en högre hyra än som är medgivet i en föreskrift eller ett tillstånd enligt 34 §, om gärningen inte är belagd med straff i brottsbalken eller i 12 kap. 65 § jordabalken.

41 § Om ett brott som avses i 39 eller 40 § är att anse som grovt, skall dömas till fängelse i högst två år, om gärningen inte är belagd med straff i brottsbalken eller i 12 kap. 65 § jordabalken.

Vid bedömande om brottet är grovt skall särskilt beaktas, om

- gärningsmannen har avsett att bereda sig otillbörlig vinst av betydande storlek,
- gärningsmannen har använt vilseledande bokföring, eller
- gärningen annars är av särskilt farlig art.

42 § Den som av oaktsamhet begår en gärning som avses i 39 eller 40 § skall dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

I ringa fall skall inte dömas till ansvar.

43 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot en föreskrift som avses i 28 § skall dömas till böter.

44 § En näringsidkare ansvarar för en gärning som avses i 39–43 §§, om den har begåtts i hans rörelse och han har haft eller borde ha haft vetskap om gärningen.

45 § En köpare eller någon åt vilken en tjänst har utförts som i annat fall än som anges i 39 § första stycket 2 uppsåtligen har förlett en säljare eller den som har tillhandahållit tjänsten att begå en gärning som avses i 39 § första stycket 1, 3 eller 4 skall dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

Motsvarande skall gälla

- en hyresgäst som på samma sätt har medverkat till en gärning som avses i 40 §, eller
- en säljare eller den som har tillhandahållit tjänsten som på samma sätt har medverkat till att en köpare eller den som har utnyttjat tjänsten överträtt en föreskrift eller ett villkor som avses i 25–27 §§.

Förverkande

46 § Värdet av ersättning eller hyra som avtalats eller tagits emot vid brott mot 39 § första stycket 1, 3 eller 4 eller 40–42 §§ skall förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt.

Allmänt åtal

47 § Allmänt åtal för brott som avses i 39–42 eller 45 § får väckas endast efter medgivande av den myndighet som regeringen bestämmer.

Överklagande m. m.

48 § Ett beslut enligt denna lag av annan myndighet än domstol får överklagas hos regeringen, om något annat inte följer av särskilda föreskrifter.

Ett sådant beslut gäller omedelbart, om myndigheten inte bestämmer något annat.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1990, då allmänna prisregleringslagen (1956:236) skall upphöra att gälla.

På regeringens vägnar

INGVAR CARLSSON

BENGT K. Å. JOHANSSON
(Civildepartementet)